

МАКСИМ ВЕНГЕРОВ, виолина

Уметник кога често називају највећим међу мајсторима гудачких инструмената широм света, добник награде Греми и других престижних признања, Максим Венгеров је један од најтраженијих солиста и диригентата овог доба.

Рођен 1974. године, виолину је почео да свира у петој години, да би већ са десет година почео да ниже успехе на међународним такмичењима и остварио први трајни снимак. Студирао је у класама Гаљине Турчанинове и Захара Брона. Његова богата дискографија обухвата издања за угледне компаније Мелодија, Teldec и ЕМI.

Неуморно трагајући за новим изражајним могућностима, Максим Венгеров се инспирише многим различитим музичким стиловима, у распону од барока све до џеза и рока. По узору на своје славне менторе, Мстислава Ростроповича и Данијела Баренбојма, од 2007. посвећује пажњу и дириговању, које је усавшавао у класи Јурија Симонова.

Последњих година, Венгеров наступа као солиста и/или диригент са свим највећим светским оркестрима, укључујући Њујоршку филхармонију, Берлинску филхармонију, Лондонски симфонијски оркестар, Би-Би-Си симфонијски оркестар, Оркестар Маријинског театра, симфонијске оркестре Чикага, Монреала, Торонта, Сиднеја, Мелбурна, Минхенску филхармонију, Француски национални оркестар, Филхармонијски оркестар Ла Скале и многе друге. Такође концертира широм света на реситалима, сарађујући са водећим пијанистима и другим уметницима.

Јануара 2020, Максим Венгеров је постао први соло уметник у резиденцији радија Classic FM, за који је ексклузивно снимео Виолински концерт Чајковског са диригентом Мјунг-Вун Чунгом и Филхармонијским оркестром Француског радија, као и реситал из Карнеги хола. Даља снимања коинцидираће са прославом четрдесете годишњице концертне каријере Максима Венгерова на сцени Ројал Алберт хола у Лондону, септембра 2022. године. Тим поводом на сцени ће му се придружити драге колеге Миша Мајски, Марта Аргерич, Оксфордска филхармонија са њеним музичким директором Мариосом Пападопулосом, као и студенти Краљевског колеџа за музику у Лондону.

Максим Венгеров је веома активан и као виолински педагог. Професор је на Универзитету Моцартеум у Салцбургу и гостујући професор на Краљевском колеџу за музику у Лондону. Члан је бројних жирија на такмичењима младих музичара широм света, као што су престижна такмичења виолиниста „Мењухин“ и „Вјењавски“. Желећи да демократизује приступ учењу музике, Венгеров је јануара 2021. године покренуо сопствену педагошку онлајн платформу www.maximvengerov.com коју су до сада посетили корисници из 170 земаља и имала је преко 190 милиона прегледа.

Године 1997, Максим Венгеров је именован за првог икада класичног музичара у улози Амбасадора добре воље УНИЦЕФ-а, што му је омогућило да настави да кроз музику инспирише децу широм планете. У овој улози, наступао је за угрожену децу и заједнице у Уганди, на Тајланду, на Балкану и у Турској, истовремено помажући у акцијама прикупљања средстава за многе програме које подржава УНИЦЕФ. Такође је патрон пројекта MIAGI у Јужној Африци, који музиком повезује децу различитог етничког порекла. Године 2018. постао је Амбасадор добре воље Школе Musica Mundi – јединствене институције која подржава младе таленте.

О животу и раду Максима Венгерова снимљено је више документарних филмова, као што је *Playing by Heart* у продукцији Channel Four Television, који је емитован на Канском фестивалу 1999. године, или *Living the Dream*, који је имао светску дистрибуцију и освојио награду Грамофон за најбољи документарни филм 2008. године.

Максим Венгеров је добитник престижних награда институција као што су Краљевска академија за музику (Велика Британија), ордени за заслуге Румуније и савезне државе Сар у Немачкој. Године 2012. постао је гостујући професор Тринити колеџа у Оксфорду, а 2019. је добио почасни докторат Краљевског колеџа за музику у Лондону и Ордена за заслуге у области културе Двора Монте Карла.

Венгеров је лауреат бројних награда као што су Греми награда за најбољег инструменталног солисту у пратњи оркестра (2003), две Грамфон награде (1994, 1995), Брит награда у области класичне музике (2004), пет Едисон награда за класичну музику (1995, 1996, 1998, 2003, 2004), две ЕСНО награде (1997, 2003) и Кристална награда Светског економског форума (2007) која се додељује уметницима који су својим радом допринели побољшању услова живота у свету.

Свира на виолини Страдивари ex-Kreutzer (1727).